

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

Comisia economie, buget și finanțe

MD-2073, Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 105

www.parlament.md

21 iulie 2016

CEB nr. 429

RAPORT

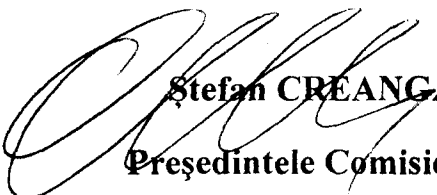
**la proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr.105-XV
din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor
(nr.253 din 06.06.2016)**

Lectura II

Comisia economie, buget și finanțe a examinat pentru lectura a doua proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr.105-XV din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor și comunică următoarele:

În procesul de pregătire a proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii privind protecția consumatorilor pentru lectura a doua Comisia economie, buget și finanțe a sistematizat și examinat amendamentele deputaților, parvenite la proiectul de lege nominalizat și propunerile, expuse în avizul Direcției generale juridice a Secretariatului Parlamentului. Rezultatele examinării propunerilor și obiecțiilor expuse la proiectul de lege nr.253 din 06.06. 2016 sunt reflectate în tabela de sinteză, parte integrantă a prezentului raport.

În contextul propunerilor acceptate, Comisia economie, buget și finanțe, propune onorabilului plen, adoptarea proiectului de lege nr.253 din 06.06.2016 în Lectura II, ca lectură finală.

Ștefan CREANGĂ
Președintele Comisiei

SINTEZA

rezultatelor examinării obiecțiilor și propunerilor Direcției juridice a Secretariatului Parlamentului la proiectul de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 105-XV din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor (nr.253 din 06.06.2016)

(pentru lectura II)

	Conținutul proiectului de lege	Obiecțiile și propunerile parvenite	Poziția autorului	Rezultatele examinării de către Comisia economie, buget și finanțe
	1	2	3	4
		<p>Direcția generală juridică</p> <p>1) La pct. 1, în partea ce ține de mecanismul armonizării legislației naționale cu legislația comunitară, menționăm, că în temeiul art.26 alin.)1) și ar. 30 lit. c) și d) din Legea nr. 780/2001, prevederile referitoare la transpunerea actelor comunitare urmează a fi reglementate astfel:</p> <ul style="list-style-type: none"> - temeiul de adoptare pentru transpunerea Directivei comunitare necesită a fi menționată în clauza de adoptare a legii supuse adoptării; - la capitolul „Dispoziții finale” urmează as fi introdus un articol, care ar concretiza momentul transpunerii integrale, parțiale a actului comunitar, cu indicare articolelor parțial compatibile cu Directiva. <p>Totodată, avînd în vedere, că la adoptarea Legii nr. 105/2003 care a transpus actele comunitare menționate în preambulul Legii, la capitolul „Dispoziții finale” n-a prevăzut detalii privitoare la transpunerea</p>	<p>Se acceptă</p> <p>Se propune completarea Art.I cu pct. 18 cu următorul cuprins:</p> <p>18. Se completează cu art. 34¹ cu următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 34¹”</p> <p>Prezenta lege este compatibilă cu prevederile articolelor 1, 5-9, 11-13, și anexa I, și parțial compatibilă cu articolul 3 și Anexa II al Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și Regulamentului (CE) nr.2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO) nr.L 149/22 din 11 iunie 2005 și</p>	<p>Se acceptă</p>

		Directivelor indicate în preambul, urmează ca actualul proiect de lege să prevadă și faptul compatibilității integrale, parțiale, cu indicarea articolelor parțial compatibile cu Directivele transpuse.	este complet compatibilă cu prevederile Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO L171 din 7 iulie 1999)..	
	Art. II. (1) Prezenta lege intră în vigoare la 6 luni de la data publicării.	Direcția generală juridică 2) La pct. 3 art. 1: - cu referire la substituirea noțiunii „plasare pe piață” cu noțiunea „punerea la dispoziție pe piață”, ținând cont, că noțiunea „punerea la dispoziție pe piață” a fost utilizată în Legea nr. 422 – XVI din 22.12.2006 prin adoptarea Legii nr. 231/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 422/2006, prevederile căreia vor intra în vigoare la 15.01.2017, întru aplicarea uniformă a prevederilor legislative, sugerăm ca actualul proiect de lege să intre în vigoare, de asemenea, la 15.01.2017;	Nu se acceptă Noțiunea „punerea la dispoziție pe piață” este utilizată odată cu adoptarea Legii nr.235 din 01.12.2011 privind activitățile de acreditare și evaluare a conformității. Ajustare se face la legea menționată	Se acceptă poziția autorului
	Art. I. 3. Articolul 1: pct. 3 art. 1: la noțiunea „viciu ascuns”, cuvântul „control” se substituie cu cuvântul „verificare”;	Direcția generală juridică 2) La pct. 3 art. 1: - privitor la noțiunea „viciu ascuns”, propunem a se utiliza noțiunea exactă după cum este expusă în redacția actuală a art. 1, respectiv „viciu (deficiență) ascuns”;	Se acceptă Art. I. 3. Articolul 1: pct. 3 art. 1: la noțiunea „viciu (deficiență) ascuns”, cuvântul „control” se substituie cu cuvântul „verificare”;	Se acceptă
	Art. I.	Direcția generală juridică 2) La pct. 3 art. 1: - cu privire la noțiunea „garanție”, nu este clar, dacă „declarația referitoare la	Nu se acceptă Nu trebuie de confundat „garanția” cu „declarația de conformitate”. Garanția reprezintă obligația vânzătorului	Se acceptă poziția autorului

		garanție” este aceeași „declarație de conformitate” utilizată în cuprinsul acestui articol, cu atât mai mult că art. 1 definește doar noțiunea „declarație de conformitate”;	sau producătorului de a aduce produsul comercializat consumatorului, în cazul în care este neconform și nu poate fi utilizat de către acesta, la conformitate prin repararea acestuia sau preschimbarea cu un alt produs conform sau restituirea contravalorii produsului către consumator. Declarația de conformitate este asumare de răspundere a producătorului că produsul fabricat și care este pus la dispoziție pe piață este conform cerințelor stabilite.	
	Art. I. 3. Articolul 1: pct. 3 art. 1: <i>reparație</i> – în caz de deficiență, aducerea unui produs în conformitate cu cerințele prescrise sau declarate;	Direcția generală juridică 2) La pct. 3 art. 1: - la noțiunea „reparație”, urmează a se concretiza, dacă prin utilizarea cuvintelor „cerințele prescrise sau declarate” se subînțeleg cele prevăzute în „declarația de conformitate” sau în contractul de vânzare-cumpărare, pentru care motiv sugerăm indicarea actului, unde cerințele sunt prescrise sau declarate. Obiecția este valabilă și pentru art.18 alin. (17);	Se acceptă și se redactează Art. I. 3. Articolul 1: pct. 3 art. 1: <i>reparație</i> – în caz de deficiență, aducerea unui produs în conformitate cu contractul de vânzare-cumpărare cerințele prescrise sau declarate;	Se acceptă
	Art. I. 3. Articolul 1: pct. 3 art. 1: <i>licitație deschisă</i> – metoda de vânzare prin care comerciantul oferă bunuri sau servicii consumatorilor, care participă sau au posibilitatea de a participa în persoană (cu prezența fizică) la licitație, prin intermediul unei	Direcția generală juridică 2) La pct. 3 art. 1: - la noțiunea „licitație deschisă”, cuvintele „bunurile sau serviciile” propunem a fi substituite cu cuvintele „bunuri sau servicii”;	Nu se acceptă Art. I. noțiunea „licitație deschisă”, a fost preluată în redacția Legii nr.8 din 26.02.2016 privind drepturile consumatorilor la încheierea contractelor , art.3: <i>licitație deschisă</i> – metoda de vânzare prin care comerciantul oferă bunuri sau servicii consumatorilor, care participă sau au posibilitatea de a participa în	Se acceptă poziția autorului

	proceduri de licitare transparentă, concurențială, condusă de un judecător și în care ofertantul câștigător este obligat să achiziționeze bunurile sau serviciile;		persoană (cu prezența fizică) la licitație, prin intermediul unei proceduri de licitare transparentă, concurențială, condusă de un judecător și în care ofertantul câștigător este obligat să achiziționeze bunurile sau serviciile;	
	<p>11. Articolul 18 va avea următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 18. Drepturile consumatorului în cazul neconformității produsului</p> <p>(1) Vânzătorul este răspunzător față de consumator pentru orice lipsă de conformitate existentă la momentul când au fost livrate produsele.</p> <p>(2) În cazul unei neconformități, consumatorul are dreptul de a solicita vânzătorului să i se aducă produsul la conformitate, gratuit, prin reparare sau înlocuire, conform alin. (3)-(12), sau să beneficieze de reducerea corespunzătoare a prețului sau restituirea contravalorii pentru acest produs prin rezoluțiunea contractului, în condițiile alin. (14) - (16) și alin.(20).</p> <p>(3) Consumatorul are dreptul la opțiunea sa de a solicita, în primul rînd,</p>	<p>Valerian Bejan,deputat în Parlament Legea privind protecția consumatorilor nr.105 din 13.03.2003 (<i>Monitorul Oficial al RM nr. 126-131, art. 507 din 27.06.2003</i>), se modifică și se completează după cum urmează:</p> <p>Articolul 18. ”Drepturile consumatorului în cazul neconformității produsului”, aliniatul (18), se va expune în următoarea redacție:</p> <p>”Rambursarea contravalorii produsului sau serviciului se face la valoarea actualizată a acestuia, calculată în funcție de indicele de inflație, comunicat de Biroul Național de Statistică. Valoarea actualizată astfel calculată nu va putea fi mai mică decât contravaloarea produsului sau serviciului pe care agentul economic obligat la restituire o percepe pentru produse sau servicii de același fel, în momentul restituirii.”</p>	<p><u>Nu se sustine</u></p> <p>În esență norma de substituie propusă este apreciată, însă urmărind același scop și anume cel de protecție a consumatorilor, indiferent dacă dețin sau nu cunoștințe juridice și / sau în domeniul economiei, considerăm că redacția propusă va crea o confuzie atât pentru agenții economici care își desfășoară activitatea în regiunile rurale cît și pentru consumatorul „simplu”.</p> <p>Dacă analizăm redacția actuală al alin.(6) art.18 al Legii nr.105 din 13.03.2003 și care a fost preluată pin art.18 alin.(18) în proiectul de modificare a legii menționate:„(6) <i>La restituirea contravalorii se va lua în calcul prețul produsului la data examinării reclamației – în cazul în care prețul lui s-a majorat, și prețul la data procurării – în cazul în care prețul lui s-a micșorat.</i>” vis-à-vis de amendamentul care propune o nouă redacție al alin.(18) art.18 din proiect, putem constata următoarele:</p> <p>1. Norma prevăzută la alin.(6)</p>	<p>Se acceptă poziția autorului</p>

<p>vînzătorului repararea produsului sau înlocuirea acestuia, în fiecare caz gratuit, cu excepția situației în care măsura este imposibilă sau disproporționată.</p> <p>(4) Termenul „gratuit”, prevăzut la alin. (2) și (3), se referă la toate costurile necesare aducerii produselor la conformitate, inclusiv costurile poștale, de transport, manipulare, diagnosticare, expertizare, demontare, montare, manoperă, materiale utilizate și ambalare.</p> <p>(5) O măsură reparatorie se consideră ca disproporționată, în cazul în care impune vînzătorului costuri care în comparație cu cealaltă măsură reparatorie sînt nerezonabile sau provoacă inconveniente consumatorului, luînd în considerare:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) valoarea produsului, dacă nu ar fi existat neconformitatea; b) importanța neconformității; c) dacă cealaltă măsură reparatorie ar putea fi realizată fără vreun inconvenient semnificativ pentru consumator. <p>Consumatorul decide asupra</p>		<p>art.18 al Legii în vigoare este aplicabilă din momentul adoptării legii. Consumatorii, agenții economici o cunosc și o aplică. Care va informații referitor probleme privind restituire a contravalorii consumatorilor nu au fost invocate.</p> <p>2. Practic nouă redacție a alin.(18) art.18 din propune în general același mecanism de ajustare a prețului produsului care urmează a fi restituit consumatorului, dar cu utilizarea unui termen de indicator economici sofisticat.</p> <p>3. Condiționarea directă a prețului de inflație credem că va complica acea procedură de restituire, deoarece Biroul Național de Statistică nu duce o evidență separată a inflației pe categorii de produse. Spre exemplu, se anunță că inflația pentru produsele nealimentare a crescut cu careva puncte, aceasta nu înseamnă ca prețul unui televizor a crescut anume cu atâtea puncte. Dar mai este și așa indice economic ca „deflația”, atunci ar trebui de reglementat și acest aspect?. Considerăm necesar de remarcat că, indicele de inflație stabilit de Biroul Național de Statistică nu este popular în rîndul consumatorilor din mediul rural și chiar pentru o bună parte din mediul urban.</p> <p>4. De asemenea, atragem atenția asupra aplicabilității normei respective asupra serviciului prestat, fiind irațional calculul sumei de rambursare la</p>	
---	--	--	--

<p>inconvenientelor ce le poate produce măsura reparatorie și poate pretinde la opțiunea sa, între reparația sau înlocuirea produsului.</p> <p>d) apariția în mod repetat a unei neconformități la produs, în caz de efectuare deja a unei reparații.</p> <p>(6) O măsură reparatorie se consideră ca imposibilă dacă vânzătorul nu poate asigura produse identice pentru înlocuire sau piese de schimb pentru reparare, inclusiv ca urmare a lipsei utilajelor sau a tehnologiei aferente.</p> <p>(7) Orice reparație sau înlocuire a produselor este făcută în cadrul unei perioade de timp rezonabile, stabilită de comun acord, în scris, între vânzător și consumator, și fără nici un inconvenient semnificativ pentru consumator, luându-se în considerare natura produselor și scopul pentru care acesta a solicitat produsele. Perioada de timp stabilită nu poate depăși 14 zile calendaristice de la data la care consumatorul a adus la cunoștință vânzătorului neconformitatea produsului. Acest termen poate fi</p>		<p>indicele de inflație pentru serviciul prestat a cărui finalitate nu reprezintă un produs, în conformitate cu noțiunea definită de Legea 105-XV / 2003.</p> <p>5. Aceiași situație improprie constatăm în raport cu produsele pentru care se aplică măsura de remediere – restituirea contravalorii în anul următor celui în care a fost procurat produsul respectiv, iar indicele de inflație fiind altul stabilit pentru anul în curs.</p> <p>6. În aceste circumstanțe, <i>pe de o parte vom împovăra activitatea agentului economic care va fi nevoit să implice persoane competente pentru a calcula suma totală de rambursare calculată la indicele de inflație stabilit, și mai grav s-ar admite abuzuri din partea agenților economici la momentul de rambursare, comunicând eronat indicele de inflație consumatorului pentru a-și proteja profitul, făcând calculul de rambursare în detrimentul consumatorului.</i></p> <p>În contextul celor expuse considerăm că amendamentul propus nu poate fi susținut.</p>	
---	--	---	--

<p>prelungit numai cu acordul consumatorului și stipulat în contract.</p> <p>(8) În cazul reparației produsului, în acesta se montează numai piese noi.</p> <p>(9) În cazul reținerii produsului pentru reparație sau înlocuire, vânzătorul este obligat să elibereze consumatorului o dovadă în formă scrisă, care să conțină elementele de identificare a sa și a produsului reținut, precum și termenul de soluționare a reclamației.</p> <p>(10) În cazul în care consumatorul a solicitat înlocuirea de către vânzător a produsului necorespunzător cu un produs similar de alt model, se recalculează, respectiv, prețul de cumpărare.</p> <p>(11) În cazul în care la momentul adresării consumatorului agentul economic nu dispune de un produs similar cu cel returnat, consumatorul este în drept să ceară restituirea contravalorii produsului, iar vânzătorul este obligat să primească produsul respectiv și să restituie suma plătită.</p> <p>(12) În cazul în care în locul reparației produsului</p>			
--	--	--	--

<p>livrează un produs fără neconformitate, vânzătorul poate cere consumatorului restituirea produsului cu neconformitate potrivit regulilor privind efectele rezoluțiunii contractului.</p> <p>(13) Consumatorul nu poate solicita înlocuirea produselor în cazul bunurilor second-hand (la mîna a doua).</p> <p>(14) Consumatorul poate solicita o reducere corespunzătoare a prețului sau restituirea contravalorii produsului prin rezoluțiunea contractului în oricare dintre următoarele cazuri:</p> <p>a) dacă nu beneficiază de dreptul de reparație, sau de înlocuire a produsului;</p> <p>b) dacă vânzătorul nu a executat măsura reparatorie într-o perioadă de 14 zile calendaristice;</p> <p>c) dacă vânzătorul nu a executat măsura reparatorie fără vreun inconvenient semnificativ pentru consumator;</p> <p>d) apariția unei neconformități la produs, în caz de efectuare deja a unei măsuri reparatorii conform alin.(3) - (12), dacă consumatorul a refuzat înlocuirea sau reparația</p>			
---	--	--	--

<p>produsului;</p> <p>e) depistarea neconformității produsului în termen de 6 luni de la livrarea produsului, dacă consumatorul a refuzat înlocuirea sau reparația produsului.</p> <p>(15) Suma reducerii prețului la produsele neconforme se face cu acordul ambelor părți (vînzător - consumator).</p> <p>(16) Consumatorul nu are dreptul să solicite restituirea contravalorii produsului prin rezoluțiunea contractului, dacă neconformitatea este minoră. Se consideră minoră neconformitatea care nu exercită o influență substanțială asupra utilizării produsului.</p> <p>(17) În cazul produselor alimentare, farmaceutice necorespunzătoare cerințelor prescrise sau declarate, vînzătorul este obligat, la cererea și opțiunea consumatorului, să le înlocuiască sau să restituie contravaloarea acestora.</p> <p>(18) La restituirea contravalorii se ia în calcul prețul produsului la data examinării reclamației – în</p>			
--	--	--	--

<p><i>cazul în care prețul lui s-a majorat, și prețul la data procurării – în cazul în care prețul lui s-a micșorat.</i></p> <p>(19) Agentul economic are aceleași obligații pentru produsul, serviciul înlocuit ca și pentru produsul vândut, serviciul prestat inițial.</p> <p>(20) Reducerea corespunzătoare a prețului sau restituirea contravalorii produsului în cadrul termenului de garanție, deficiențe care nu sînt imputabile consumatorului, se face necondiționat de către vânzător, într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data înaintării reclamației de către consumator sau în termenul stabilit de contract.</p> <p>(21) În cazul produselor electrice de uz casnic, vânzătorul este obligat, la înaintarea de către consumator a cerinței întemeiate conform prevederilor alin.(2), să pună la dispoziția acestuia gratuit, în termen de 3 zile, pe perioada remedierii, un produs similar (analog), suportînd cheltuielile de transport.</p> <p>(22) În cazul depistării</p>			
--	--	--	--

<p>deficiențelor unor articole, ce constituie elemente separate în diverse garnituri, seturi și care au termenele lor de garanție, consumatorul este în drept să înainteze una din revendicările stipulate la alin.(2) atât în privința întregii garnituri, întregului set, cât și a unor piese defectate.”</p>			
<p>Art. 1. 3) la pct. 12: - art. 18³ alin.(10): „(10) În cazul unor vicii ascunse, apărute după expirarea termenului de garanție, termenul stabilit la art.18 alin.(7) și art. (20) curge de la data finalizării expertizei tehnice efectuate la solicitarea consumatorului de o terță parte competentă în domeniu, abilitată în conformitate cu legea.” - art. 18⁵ alin.(3): „(3) Dacă vânzătorul, prestatorul refuză să satisfacă reclamația consumatorului conform prevederilor art.18 alin.(2) și art.18¹ alin. (1) din prezenta lege, ei sînt obligați să dovedească vina consumatorului în ceea ce privește deficiențele apărute la produsul vîndut, serviciul prestat prin expertiza tehnică</p>	<p>Direcția generală juridică 3) la pct. 12: - art. 18³, cu referire la utilizarea cuvintelor „abilitată în conformitate cu legea” sugerăm a se indica legislația la care se face referință. Obiecția se referă și la art. 18⁵ alin. (3);</p>	<p>Nu se acceptă. Sunt norme preluate din redacția curentă a Legii nr. 105-XV din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, aplicabile și care nu au întîlnit întrebări la aplicare lor. Este bineînțeles că pentru a putea efectua o expertiză pentru un domeniu este necesar de norme legale care preved cerințe față de aceste entități. Conform pct.6 din Regulilor de înlocuire a produselor nealimentare aprobate prin HG 1465 din 08.12.2003: „6. Expertiza se efectuează la solicitarea vânzătorului, de către: Camera de Comerț și Industrie și subdiviziunile ei teritoriale; Centrul Național de Expertize Judiciare de pe lîngă Ministerul Justiției; Camera de Stat pentru Supravegherea Marcării de pe lîngă Ministerul Finanțelor – pentru articole din metale prețioase și pietre prețioase; instituțiile (organizațiile) ce</p>	<p>Se acceptă poziția autorului</p>

	<p>efectuată de o terță parte competentă în domeniu, abilitată în conformitate cu legislația, într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data înaintării pretenției de către consumator. În caz contrar, ei sînt obligați să îndeplinească cerințele prevăzute la art.18 alin.(2) și art.18¹ alin. (1) optate de consumator.”</p>		<p><i>dispun de licență pentru activitatea de efectuare a expertizei mărfurilor;).”</i></p> <p>Considerăm că formularea „... expertiza tehnică efectuată de o terță parte competentă în domeniu, abilitată în conformitate cu legislația, ...” acoperă totalmente șirul de entități care conform legilor speciale pot efectua expertize referitor la conformitatea unui produs.</p> <p>Totodată menționăm că scopul modificărilor aduse la lege este completarea cu norme privind garanția vânzătorului pentru produsul comercializat și respectarea de către acesta a drepturilor consumatorilor în cazul produsului constatat neconform și reparație sau înlocuirea produsului sau restituirea contravalorii.</p>	
	<p>Art. I. pct. 12: - art. 18⁵ alin. (4): „(4) În cazul refuzului de a satisface reclamația consumatorului prin reparația sau înlocuirea gratuită, reducerea corespunzătoare a prețului sau restituirea contravalorii pentru produsul neconform sau serviciului prestat neconform, vânzătorul, prestatorul prezintă acestuia refuzul în scris. Neprezentarea refuzului în termenul stabilit de lege se consideră refuz tacit.”</p>	<p>Direcția generală juridică 3) la pct. 12: - art. 18⁵ alin. (4) ultima propoziție, referitor la sintagma „stabilit de lege” urmează a se indica exact articolul la care se face referință;</p>	<p>Se acceptă și redactează Art. I. pct. 12: - art. 18⁵ alin. (4): „(4) În cazul refuzului de a satisface reclamația consumatorului prin reparația sau înlocuirea gratuită, reducerea corespunzătoare a prețului sau restituirea contravalorii pentru produsul neconform sau serviciului prestat neconform, vânzătorul, prestatorul prezintă acestuia refuzul în scris. Neprezentarea refuzului în termenul stabilit la alin. (3) de lege se consideră refuz tacit.”</p>	<p>Se acceptă poziția autorului</p>

	<p>Art. I. 15. Articolul 27: la alineatul (4), sintagma „precum și Regulamentul privind modul de efectuare a activităților de supraveghere a pieței” se excluce;</p>	<p>Direcția generală juridică 4) la pct. 15 art.27 alin. (4), în partea ce ține de excluderea din competența Guvernului a sarcinii de a aproba Regulamentul privind modul de efectuare a activităților de supraveghere a pieței, apare întrebarea, dacă se va împuternici, ulterior, alt organ responsabil de aprobarea acestuia sau se va exclude din lista actelor normative necesare aplicării legii?</p>	<p>Nu se acceptă Este de menționat că a fost adoptată Legea nr. 7 din 26 februarie 2016 privind supravegherea pieței în ceea ce privește comercializarea produselor nealimentare care creează cadrul legal ce ține de activitatea de supraveghere a pieței și care stabilește autoritățile de supraveghere a pieței. Ministerul Economie promovează în prezent cadrul normativ care creaiză mecanismul de implementare a legii menționate. Odată cu aceasta vor fi abrogate și acele acte normative care intră în contradicție cu Legea nr. 7 din 26 februarie 2016</p>	<p>Se acceptă poziția autorului</p>
--	---	---	--	--

